

INTERVIU

PASCAL ENGEL: „Lucrul surprinzător din ultimii ani este creșterea importanței filosofiei analitice europene și declinul relativ al acesteia în țările anglofone.”

Pascal Engel este un specialist important al filosofiei analitice în Franța. Mai întâi conferențiar la Universitatea din Grenoble (1982-1992), el a fost numit profesor la Universitatea din Caen (1992-1998), pe urmă profesor la Sorbona (1998-2006), iar în prezent este profesor și ocupă catedra de filosofie modernă și contemporană de la Facultatea de Litere a Universității din Geneva. Numeroasele publicații, traduceri, cursuri și conferințe sunt mărturia unei activități prodigioase în difuzarea filosofiei analitice de factură anglo-saxonă. Cititorul român îl cunoaște pe filosoful francez anglofon din traducerea dialogului între Pascal Engel și Richard Rorty: *La ce bun adevărul?* (București, Editura Art, 2007).

Ion Vezeanu: *Pascal Engel, sunteți unul dintre cei mai cunoscuți filosofi analitici francezi. Ați putea să ne indicați câteva repere ale biografiei dumneavoastră intelectuale și profesionale?*

Pascal Engel: Am început să fiu interesat de filosofia analitică prin 1973, după ce fusesem la început un fervent discipol al lui Deleuze și al lui Foucault. Am descoperit că nu voi ajunge nicăieri dacă îi urmez. În 1975, la Sorbona, am făcut o lucrare de Master I despre Russell și relațiile externe, ceea ce m-a determinat să mă interesez despre numele proprii și apoi despre filosofia limbajului. M-am apucat să citesc Hintikka, apoi Kripke. Am auzit vorbindu-se despre Davidson într-o conferință a lui Follesdal, la Colegiul Franței, în 1976. Pe vremea aceea existau câteva cursuri de logică și câteva cursuri de istoria pozitivismului logic, însă practic nimic despre aspectele contemporane. Jacques Bouveresse preda